

F° nr.: 450

Repertoriumnummer 24/19936
Griffienummer 24/
Rolnummer 24/52/A
Datum van uitspraak 21 november 2024

- ☒ niet aan te bieden aan de
ontvanger
- ☐ aan te bieden aan de
ontvanger

Uitgifte

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

Rechtsmiddelen

VERZET aangetekend op:
AR-nr.:
HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op:
Rolnummer hof:

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie burgerlijke rechtbank

vonnis

Aangeboden op te ANTWERPEN
Niet te registreren De e.a. inspecteur

Kamer AB5

Inzake:

geboren , met rijksregistre en wonende te
2930 Brasschaat, ,

appellant

- vertegenwoordigd ter zitting door meester
, advocaat te

en

TEGEN:

GEMEENTE BRASSCHAAT, in rechte vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen
ingeschreven bij de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0206.677.801 en met zetel te 2930 Brasschaat, Verhoevenlei 11,

geïntimeerde

- vertegenwoordigd ter zitting door meester
advocaat te

loco

* * * * *

I. PROCEDURE

1.

De rechtbank heeft kennis genomen van:

- de akte van hoger beroep van 3 januari 2024, waarmee tijdig en regelmatig hoger beroep werd ingesteld tegen het vonnis van de Vrederechter van Brasschaat van 28 september 2023 (AR 23A366);
- de syntheseconclusie van appellant, neergelegd ter griffie op 15 juli 2024;
- de syntheseconclusie van geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 19 augustus 2024;
- de dossiers van partijen.

De rechtbank heeft de middelen en conclusies van partijen gehoord tijdens de openbare terechtzitting van 24 oktober 2024.

Daarna werden de debatten gesloten en werd de zaak in beraad genomen.

II. SITUERING VAN HET GESCHIL

2.

Voor een uitgebreide uiteenzetting van de feiten verwijst de rechtbank naar het bestreden vonnis.

Het geschil heeft samengevat betrekking op het publiek gebruik van de Claesstraat te Brasschaat over het stuk dat loopt vanaf de kruising met de Bevrijdingslei tot aan de Heislagbeek, alsook het publiek gebruik van de strook grond vanaf en over de Heislagbeek tot aan het wandelpad aan de overkant van de beek in het domein "De Inslag".

Volgens geïntimeerde, de gemeente Brasschaat, bestaat de Claesstraat in zijn volledigheid tot aan de Heislagbeek. Appellant, de heer [naam], woont in de [naam], dit is het perceel gelegen langs de Heislagbeek. Hij baseert zich op het kaartmateriaal van Geopunt en stelt dat de Claesstraat niet tot zijn perceel komt, maar stopt aan het naburig perceel Claesstraat 104. Om de Claesstraat richting de Bevrijdingslei te bereiken, stelt appellant dat hij over het perceel van zijn buurman dient te gaan.

Appellant heeft zijn perceel aangekocht in 2000 en hij heeft zijn woning gebouwd in 2001. Volgens appellant was er tussen 2000 en 2002 geen brugje over de Heislagbeek. Hij houdt voor dat het brugje door vandalisme was beschadigd en vervolgens werd weggenomen, waarbij na een petitie van buurtbewoners de gemeente de huidige betonnen oversteek (brugje) over de beek zou hebben aangelegd.

Hij houdt ook voor dat het volgens hem verdwenen brugje ook pas in de jaren 90 van de vorige eeuw zou zijn geplaatst.

Geïntimeerde betwist deze zienswijze en houdt voor dat er altijd een brug of oversteek was, ook nadat het brugje in 2000 werd beschadigd door vandalisme. Volgens geïntimeerde is het gevandaliseerde brugje in 2002 vervangen door de huidige constructie.

Op 9 en 15 februari 2021 dienden de heren [naam] en de heer [naam] een verzoekschrift in bij geïntimeerde tot overweging van erkenning als gemeenteweg. Zij verzochten het tracé vanaf het kruispunt met de Bevrijdingslei tot aan het wandelpad in domein De Inslag te laten nemen tot erkenning van een gemeenteweg, inclusief de oversteek over de Heislagbeek. Zij voegden een aantal getuigenverklaringen toe aan hun verzoekschrift en verwezen naar kaartmateriaal.

Na onderzoek van de verzoekschriften, bezwaarschriften en opmerkingen besliste de gemeenteraad van de gemeente Brasschaat op 27 september 2021 bij eenparigheid:

"art. 1. – op basis van het voorliggende bewijsmateriaal om de Claesstraat (vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein 'De Inslag' – met inbegrip van het brugje over de Heislagbeek) te erkennen als gemeenteweg, met de vestiging van een publieke erfdienstbaarheid van doorgang tot gevolg, overeenkomstig artikel 13, §2 van het Decreet houdende de Gemeentewegen van 3 mei 2019.

Art. 2- belast het college van burgemeester en schepenen met de opmaak van een gemeentelijk rooilijnplan voor de weg in kwestie, eveneens volgens artikel 13, §2 van het Decreet houdende de Gemeentewegen van 3 mei 2019."

Appellant kon zich niet verzoenen met deze beslissing.

3.

Op 12 april 2023 dagvaardde appellant geïntimeerde voor de eerste rechter.

De oorspronkelijke eis van appellant strekte ertoe (de rechtbank citeert uit de laatste conclusie):

"te zeggen voor recht dat er geen sprake is van een onafgebroken, voortdurend en ondubbelzinnig publiek gebruik van een strook grond (de Claesstraat vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein 'De Inslag' - met inbegrip van het brugje over de Heislagbeek) gedurende dertig jaar en dat er bijgevolg op grond van artikel 13, § 2 van het Gemeentewegendecreet geen publieke erfdienstbaarheid gevestigd is op het perceel van concluant;
te zeggen voor recht dat geen "recht van overgang als erfdienstbaarheid tot openbaar nut" bestaat over het privédomein van concluant die op een andere grond dan het Gemeentewegendecreet zou zijn gevestigd;
De vorderingen van de verwerende partij onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;
De verwerende partij te veroordelen tot de kosten van de procedure, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding die in hoofde van concluant wordt begroot op 1.680,00 EUR."

Geïntimeerde besloot voor de eerste rechter (de rechtbank citeert uit de laatste conclusie):

"Het publiek gebruik van Claesstraat vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein 'de Inslag', met inbegrip van het Brugje over de Heislagbeek te horen bevestigen in de zin van het Decreet Gemeentewegen;
In ondergeschikte orde, de tegenvordering ontvankelijk en gegrond te verklaren die ertoe strekt te horen bevestigen dat voor het jaar 2000 reeds een publieke erfdienstbaarheid tot openbaar nut door dertigjarige verjaring werd verkregen op dezelfde grondstrook;
Eisende partij in elk geval te veroordelen tot de kosten, m.i.v. de kosten van de dagvaarding in tussenkomst en van de wettelijke rechtsplegingsvergoeding ad 1.680 euro."

III. BESTREDEN BESLISSING

4.

In het bestreden vonnis werd het volgende beslist (de rechtbank citeert):

“Verklaart de vordering van eiser toelaatbaar doch ongegrond en wijst hem ervan af. Veroordeelt eiser tot de kosten van het geding, aan de zijde van verweerster begroot op rechtsplegingsvergoeding 1.680,00 EUR.”

IV. BEOORDELING

A. DE EISEN IN HOGER BEROEP

5.

Appellant stelt hoger beroep in dat er toe (de rechtbank citeert uit de laatste conclusie):

“Het hoger beroep van concluant te beoordelen als ontvankelijk en gegrond en dienvolgens het eerste vonnis te hervormen door de oorspronkelijke vordering van appellant ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens:

- te zeggen voor recht dat er geen sprake is van een onafgebroken, voortdurend en ondubbelzinnig publiek gebruik van een strook grond (de Claesstraat vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein ‘De Inslag’ – met inbegrip van het brugje over de Heislagbeek) gedurende dertig jaar en dat er bijgevolg op grond van artikel 13, § 2 van het Gemeentewegendecreet geen publieke erfdienstbaarheid gevestigd is op het perceel van appellant;*
- te zeggen voor recht dat geen “recht van overgang als erfdienstbaarheid tot openbaar nut” bestaat over het privédomein van appellant die op een andere grond dan het Gemeentewegendecreet zou zijn gevestigd;*
- De vorderingen van geïntimeerde onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;*
- Geïntimeerde te veroordelen tot alle kosten van de procedure, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding die in hoofde van appellant wordt begroot op 1.800 EUR voor de procedure in eerste aanleg en 1.800 EUR voor de procedure in graad van beroep”*

6.

Geïntimeerde stelt incidenteel hoger beroep in teneinde (de rechtbank citeert uit de laatste conclusie):

“Recht doende op de vordering van concluant, deze ontvankelijk en gegrond te verklaren;

De vordering van de appellant ongegrond te horen verklaren;

Het publiek gebruik van Claesstraat vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein 'de Inslag', met inbegrip van het Brugje over de Heislagbeek te horen bevestigen in de zin van het Decreet Gemeentewegen;

In ondergeschikte orde, de tegenvordering van geïntimeerde ontvankelijk en gegrond te verklaren die ertoe strekt te horen bevestigen dat voor het jaar 2000 reeds een publieke erfdienstbaarheid tot openbaar nut door dertigjarige verjaring werd verkregen op dezelfde grondstrook;

Appellant daarbij te veroordelen tot de kosten van het geding voor beide aanleggen, aan de zijde van conluant begroot op de rechtsplegingsvergoeding, zijnde 1.800 EUR per aanleg."

B. BEOORDELING VAN HET HOGER BEROEP

7.

In essentie stelt appellant dat geïntimeerde niet bewijst dat er een dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig gebruik is geweest van het tracé dat voorwerp is van de voormelde beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Brasschaat.

Het komt aan geïntimeerde toe te bewijzen dat aan de voorwaarden van een dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig gebruik is voldaan.

Nadat appellant alle voorwaarden opsomt om tot de vestiging van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang te komen, betwist hij vervolgens enkel dat is voldaan aan het voortdurend en onafgebroken gebruik van het tracé over de Heislagbeek.

Hij stelt in conclusie dat het volledige tracé enkel door het publiek gebruikt wordt om vanaf het kruispunt van de Claesstraat met de Bevrijdingslei het brugje te bereiken langs waar men toegang kan nemen tot het domein De Inslag. Naar het oordeel van de rechtbank betwist appellant aldus niet het openbaar en ondubbelzinnig gebruik van het tracé, maar enkel het voortdurend en onafgebroken gebruik. Hieruit volgt dat het openbaar en ondubbelzinnig gebruik is bewezen.

Geïntimeerde stelt dat het voortdurend en onafgebroken gebruik gedurende een periode van 30 jaar voorafgaand aan de voormelde beslissing van de gemeenteraad wel is bewezen.

Met appellant stelt de rechtbank vast dat de relevante periode aldus 27 september 1991 tot en met 27 september 2021 is.

Betreffende het tracé van de Claesstraat tot aan de Heislagbeek beroept geïntimeerde zich op kaartmateriaal. Zo wordt de Claesstraat als weg vanaf de (huidige) Bredabaan langsheen de (huidige) Bevrijdingslei over de Heislagbeek tot door het toenmalige "Goed van Loos", thans het domein De Inslag, afgebeeld op kaartmateriaal van 1904. De dreef gaf toen ook

aansluiting op het achtergelegen (huidig) domein "De Mik". Het traject van de Claesstraat is ook al te zien op topografisch kaartmateriaal van 1873 (stuk 3 geïntimeerde).

Uit de topografische kaart van 1989 staat de Claesstraat ook ingetekend tot aan de Heislagbeek, waarbij de weg loodrecht uitkomt op het wandelpad in het domein De Inslag. Uit luchtfoto's van 1948 en 1969 stelt de rechtbank vast dat de Claesstraat als een met bomen omzoomde weg te zien is vanaf de begraafplaats van Maria-ter-Heide over de Heislagbeek tot in het "Goed van Loos".

Uit de voorgelegde foto's van de actuele toestand blijkt het tracé vanaf de Heislagbeek tot aan de Bredabaan in overeenstemming te zijn met het kaartmateriaal en de luchtfoto's: de Claesstraat is een met bomen omzoomde dreef met een semiverharding.

Geïntimeerde verwijst ook naar de Atlas der Waterlopen waar de oversteek over de Heislagbeek is afgebeeld op kaartmateriaal. Ook op het kaartmateriaal van 1989 blijkt een duiker te zijn ingetekend ter hoogte van de Heislagbeek. Hieruit blijkt dat aldus minstens sinds 1989 een overgang is ingetekend. De rechtbank stelt vast dat in recenter kaartmateriaal van 2000 en 2020 een overgang is ingetekend ter hoogte van de Heislagbeek.

De luchtfoto's en het kaartmateriaal worden ondersteund door diverse getuigenverklaringen van buurtbewoners die samengevat verklaren dat er altijd een overgang is geweest over de Heislagbeek en dat de Claesstraat een sinds jaar en dag bestaande dreef is die door het publiek werd gebruikt om zich te begeven naar het toenmalig domein "Goed van Loos" (sinds 1980 het publiek domein "De Inslag") om aldaar in de bossen te wandelen en/of te spelen. Gelet op het karakter van de Claesstraat als een met bomen omzoomde dreef wordt de Claesstraat ook gebruikt voor recreatieve doeleinden (wandelen, joggen en hardlopen, fietsen,...).

Het is correct dat sommige verklaringen afgelegd door jonge mensen niet aantonen dat voor een periode van meer dan 30 jaar op die wijze gebruik werd gemaakt van het tracé over de Claesstraat tot in het domein "De Inslag". Andere verklaringen zeggen dan weer niets over de periode van gebruik.

Evenwel stelt de rechtbank vast dat diverse verklaringen wel het publiek gebruik over een periode van meer dan 30 jaar aantonen.

Zo is er de verklaring van de heer _____ geboren in 1936, die verklaart dat de Claesstraat al van tijdens WOII een speelstraatje was met op het einde een houten brugje dat doorgang verleende tot de aanpalende bossen van het domein "De Mik".

De heer _____ bewoner van de Claesstraat, verklaart dat hij de in- en uitgang van het domein "De Inslag" vanuit de Claesstraat al meer dan 30 jaar gebruikt voor zijn weekendjogging. Hij verwijst ook naar luchtfoto's waaruit moet blijken dat op die plaats sinds 1971 een toegang was tot het domein.

Mevrouw _____ geboren in 1964, verklaart al sinds jongsaf het bruggetje te gebruiken om naar De Inslag, De Mik of Brasschaat centrum te wandelen.

Mevrouw _____ verklaart vlakbij in de Bevrijdingslei te wonen sinds 1975 en dat er van toen af aan altijd een toegang tot De Inslag is geweest vanuit de Claesstraat.

De heer _____ geboren in 1939, verklaart eveneens sinds 1975 in de Bevrijdingslei te wonen en dat het brugje aan de Claesstraat er altijd heeft gelegen.

De heer _____, die in de achterliggende Wipstraat woont sinds 1990, verklaart er sindsdien een regelmatig gebruikte doorgang van de Claesstraat over de Heislagbeek naar het domein De Inslag was. Doorheen de jaren is het houten brugje vervangen door een betonnen constructie.

Ook de heer _____ woont sinds 1965 in de Wipstraat en verklaart dat sinds toen al regelmatig gebruik werd gemaakt van de oversteek over de beek aan de Claesstraat.

Mevrouw _____, geboren in 1961, verklaart al sinds 14 oktober 1991 in Brasschaat te wonen en stelt altijd te hebben geweten dat er een brugje was geweest voor de ingang naar het bos vanuit de Claesstraat. Zij gebruikt de doorgang regelmatig om te wandelen en wekelijks te joggen.

De heer _____, geboren 1963, politieagent, verklaart dat het brugje aan het einde van de Claesstraat over de Heislagbeek er al minstens 30 jaar ligt en altijd gebruikt wordt door de mensen die er passeren. Het traject geeft toegang tot het domein "De Inslag" en het daar achter gelegen domein "De Mik".

Mevrouw _____ woont sinds 1989 in de nabijgelegen Della Faillestraat en verklaart sinds 1991 het brugje langs de Claesstraat te gebruiken om mooie wandelingen te maken.

De heer en mevrouw _____ beiden geboren in 1948, stellen beiden de weg en het brugje al meer dan 36 jaar te gebruiken tijdens hun wandelingen.

Mevrouw _____ geboren in 1951, verklaart al meer dan 30 jaar in de omgeving van domein De Inslag te wonen en altijd te hebben geweten dat er een oversteek was van de Claesstraat naar het domein. Zij stelt dat het een klassiek deel van de wandeling is van de inwoners van Maria Ter Heide.

Ook de heer en mevrouw _____ geboren in 1942, verklaren dat de Claesstraat altijd toegang gaf tot het domein De Inslag. Zij stellen dat dit de mooiste ingang is tot het park, geen straat maar een groene dreef, die wordt gebruikt door henzelf en velen die van groen houden. De ingang langs de Wipstraat is volgens hen niet prettig om te wandelen of te spelen, gelet op de bebouwing van huizen. Zij stellen dat de betonnen oversteek er al dertig jaar ligt.

De heer _____ verklaart sinds 1982 regelmatig gebruik te maken van het bruggetje op het einde van de Claesstraat dat toegang verschaft tot het domein De Inslag.

De heer _____ geboren in 1932, beschrijft de toestand van het tracé van de Bevrijdingslei en de Claesstraat sinds 1974 en stelt dat de Claesstraat een zandweg was die langs het kerkhof en het speelbos liep naar het "Goed van Loos", omzoomd was met oude beukenbomen. Op de laatste boom voor het Goed van Loos hing sinds 1945 een Mariakapelletje. Een brugje over de beek aan het einde van de Claesstraat heeft hij altijd geweten in één of andere vorm.

Mevrouw _____ geboren in 1948, herinnert zich het brugje aan het einde van de Claesstraat van haar kindertijd en gebruikt het nog regelmatig. Zij verwijst ook naar het thans kapelletje en beweert dat de beek vroeger niet zo diep was.

Mevrouw _____ verklaart al sinds 1975 in Brasschaat te wonen en al minstens 35 jaar gebruik te maken van het (betonnen) bruggetje om in domein De Inslag te komen. Voor zover ze het zich kan herinneren lag daarvoor ook al een brugje.

De heer _____ stelt dat over de servitudeweg voor zijn huis steeds wandelaars en fietsers zijn gepasseerd naar De Inslag. De doorgang naar De Inslag is volgens zijn verklaring altijd toegankelijk geweest, eerst over twee planken over de gracht, later over

de betonplaten die er nu ook liggen. Hij onderschrijft ook expliciet het verzoek om het tracé te erkennen als gemeenteweg.

Uit de getuigenverklaringen blijkt ook dat in het recente verleden en op heden nog steeds gebruik wordt gemaakt van het tracé en de oversteek voor recreatieve doeleinden door het publiek.

Naar aanleiding van de bezwaarprocedure heeft de heer [naam] een bezwaar ingediend tegen het verzoek om het tracé te erkennen als gemeenteweg. Hij woont in de [naam]. Naast zijn bezwaren stelt hij dat (voorafgaand aan de bouw van de woning van appellant) buurtbewoners verklaarden planken te hebben gelegd over de beek omdat de doorgang door het bos naar de ingang van de Wipstraat niet mogelijk was. Hij stelt ook dat hij heeft geweten dat de houten planken er lagen. In oktober 2002 is hij ingetrokken in de [naam] en was men gestart met de bouw van het huis van appellant en waren de planken vervangen door een betonnen brug.

De heer [naam] uit de Wipstraat [naam] en wiens perceel ook uitgaat op de Claesstraat, die ook een bezwaarschrift indiende, stelt dat reeds jarenlang, sinds de aankoop van zijn perceel 35 jaar geleden, de toegang werd gebruikt door scouts- en chiroleden via houten balken die zij daar waarschijnlijk zelf hebben gelegd omdat dit "meer avontuurlijk" was dan de officiële doorgang in de Wipstraat te gebruiken. Hij spreekt van een gedogen sinds de bouw van zijn woning van het gebruik van het tracé over de Claesdreef¹ naar het domein De Inslag. Volgens hem gebeurde de doorgang ook via een pad langs zijn perceel om toegang tot het domein via de Wipstraat te bekomen. Hij is bezorgd voor een verharding van het tracé en extra verkeer, gevaar voor de bomen die door de bewoners worden onderhouden, etc. indien de gemeente het tracé als gemeenteweg zou overnemen. Hij stelt wel voor het behoud van het brugje te zijn, maar dat het tracé geen gemeenteweg zou worden.

De rechtbank stelt op basis van deze samenhangende elementen – het kaartmateriaal, de luchtfoto's en de diverse consistente getuigenverklaringen – dat is aangetoond dat reeds meer dan 30 jaar voorafgaand aan 27 september 2021 een voortdurend en openbaar gebruik is gemaakt van zowel de weg Claesstraat vanaf het kruispunt van de Bevrijdingslei tot de Heislagbeek als zowel de overbrugging over de Heislagbeek tussen de Claesstraat en het wandelpad in het domein De Inslag.

Aldus komt geïntimeerde tegemoet aan haar bewijsvoering dat over het te erkennen tracé een dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig gebruik is geweest.

8.

Appellant tracht tevergeefs het tegenbewijs te leveren. Zijn argumentatie en stukken kunnen de rechtbank niet overtuigen.

Hij houdt voor dat de getuigenverklaringen niet bewijskrachtig en vaag zijn. Gelet op voormelde analyse deelt de rechtbank dit standpunt niet. De omstandigheid dat de getuigen

¹ Bedoeld wordt "Claesstraat".

niet exact allemaal éénduidig kunnen verklaren welke soort constructie van welk materiaal er over de beek heeft gelegen voor of na 2002, doet hieraan geen afbreuk. De gemene deler is dat deze getuigen steeds verklaren dat een oversteek steeds mogelijk is geweest op een of andere manier.

Hij verwijst naar een foto van een opmetingsplan van 8 augustus 1990 in het kader van een verkaveling van het perceel langsheen de Heislagbeek, waar thans het huidig perceel van appellant is gelegen. In 1990 had men het plan opgevat om een strook grond te verkavelen in 4 loten, waar twee loten uitweg zouden hebben aan de Claesstraat en twee loten aan de Wipstraat.

Op het plan staat de indeling van de loten getekend alsook de aangrenzende Heislagbeek. Omdat geen oversteek is ingetekend, gaat appellant ervan uit dat pas na 1990 een oversteek met houten planken is gelegd over de Heislagbeek.

Appellant bewijst deze veronderstelling niet. Zij is in strijd met het door geïntimeerde voorgelegde kaartmateriaal, de Atlas der Waterwegen en de diverse getuigenverklaringen. Daarenboven is dit een opmetingsplan van een verkaveling die nooit plaatsvond en is dergelijk plan nooit opgemaakt om de toestand van de Heislagbeek of de toegang tot het domein De Inslag te beschrijven. In die zin is het ook niet verwonderlijk dat geen oversteek over de beek is ingetekend.

Zijn daarop voortbouwend argument dat pas ergens in de jaren 90 de houten planken er zouden zijn gelegd, waardoor hij voorhoudt dat de relevante periode van 30 jaar niet is bereikt, kan dan evenmin als tegenbewijs worden aangenomen.

Bijkomend stelt appellant dat naar aanleiding van het vandalisme in 2000 het brugje in dat jaar zou zijn verdwenen, waardoor er tot twee jaar lang geen overgang mogelijk was, eveneens verwijzend naar het feit dat beek 2,80 meter breed is.

Uit de toelichting die geïntimeerde geeft uit de Atlas der Waterwegen blijkt de beek sinds 1950 reeds een kruinbreedte te hebben van 2,80 meter. De rechtbank aanvaardt dat de beek aldus sinds 1950 2,80 meter breed is.

Evenwel volgt de rechtbank niet dat gedurende 2000 en 2002 niemand zich van de Claesstraat in het domein De Inslag zou hebben kunnen begeven omdat de breedte van de beek niet overbrugbaar was. Appellant gaat voorbij aan de diverse geciteerde getuigenverklaringen waaruit blijkt dat er altijd wel een oversteek mogelijk is geweest. Geïntimeerde betwist ook dat de constructie na het vandalisme effectief is weggehaald. Appellant haalt dit enkel uit de verklaring van mevrouw [naam] die verklaart dat er sinds 1975 een houten brugje lag en dat men het in het jaar 2000 heeft *weggedaan*, waarna een petitie is rondgegaan voor het behoud ervan, waarna de huidige betonnen constructie is gelegd.

Ten onrechte koppelt appellant hieraan de petitie van de buurtbewoners (stuk 4 geïntimeerde). De rechtbank leest in deze petitie geen bevestiging dat het brugje was weggenomen. Men vraagt alleen de aanleg van een toegang tot het domein "De Inslag" om op een veilige manier en zonder veel omweg het domein te betreden.

De verklaring van mevrouw [naam] laat ook niet toe vast te stellen dat bijna 2 jaar geen passage meer mogelijk zou zijn geweest, gezien diverse getuigen verklaren dat er altijd wel een doorgang mogelijk is geweest en dat planken werden aangelegd. Ook de intekening van de duiker op divers kaartmateriaal doet aannemen in samenlezing met de deze

getuigenverklaringen dat de beek was *ingeboisd* en men over de duiker of de buis wel de beek kon oversteken, zelfs in de hypothese dat een brugje boven de beek zou zijn weggenomen.

Appellant verwijst ook naar fotomateriaal ten tijde van zijn bouwwerken in 2001 (stuk 5 appellant). Volgens appellant is de Heislagebeek te zien op de foto's zonder een oversteek. De rechtbank stelt inderdaad vast dat op sommige foto's de Heislagebeek te zien is. Ook stelt appellant dat er geen sprake is van enige publieke laan of een strook grond met het uitzicht van een straat over het perceel dat appellant aankocht.

Geïntimeerde stelt dat vanuit het genomen perspectief van de foto's het standpunt van appellant niet kan worden onderschreven. De rechtbank verwijst naar de vergelijking van foto's op pagina 31 van de conclusies van geïntimeerde, waaruit inderdaad blijkt dat de plaats van de huidige betonnen constructie zich achter het camerapunt van de foto's van appellant moet bevinden.

Appellant toont niet aan dat zijn foto's wel vanuit het juiste perspectief zijn genomen waaruit moet blijken dat noch een oversteek noch een laan of straat zichtbaar zou zijn. Daarenboven gaat de stelling van appellant ook in tegen de voormelde getuigenverklaringen dat er wel degelijk passage mogelijk was en er zelfs planken lagen over de beek, en er altijd een bomenlaan is geweest tot aan de oversteek. Dat laatste blijkt uit de voorgelegde luchtfoto's. Dit wordt op zijn beurt ook bevestigd door de foto's van de huidige toestand op pagina 7 en 9 van geïntimeerde haar besluiten waarop aan de overzijde van het perceel van appellant (dus achter het camerapunt van de foto's van appellant) de bomenrij te zien is. De visuele ouderdom van de bomen doen aannemen dat deze reeds jaar en dag daar stonden en deel uitmaken van de bomenrij die blijkt uit de luchtfoto's. Ook spreekt de heer L van een jarenlang onderhoud van de bomenrij.

Tot slot verwijst appellant naar de getuigenverklaring van 26 juni 2024 van de heer

Deze verklaring gaat lijnrecht in tegen de inhoud van het bezwaar dat de heer in 2021 aflegde in de procedure tot erkenning van het tracé als gemeenteweg. In zijn recente verklaring van 2024 over de nog onbebouwde toestand van het perceel van appellant stelt hij dat *"de enige mensen die daar af en toe kwamen, waren mensen die naar Domein De Inslag wensten te gaan vanaf het kruispunt aan de Claesstraat en de Bevrijdingslei. Deze mensen staken vanuit het toen bestaande kruispunt schuin door over mijn perceel naar de ingang van het domein in het verlengde van de Wipstraat. Alleen daar, ter hoogte van de Wipstraat, was er toen een oversteek over de beek. Nadat ik mijn perceel had bebouwd en afgesloten, staken de mensen vanaf het kruispunt schuins door naar de ingang van het domein in het verlengde van de Wipstraat over de percelen aan de Claesstraat 104 en 106. De mensen volgden echter nooit een route naar het domein die overeenkomt met het tracé van de strook grond die de gemeente thans als gemeenteweg in aanmerking heeft genomen (...). De strook grond zoals die door de gemeente als gemeenteweg in aanmerking werd genomen, werd dus nooit onafgebroken door het publiek gebruikt gedurende de afgelopen dertig jaar."*

In zijn bezwaarschrift van 2021 aan de gemeente bevestigde hij wel degelijk dat er een oversteek was aan de Claesstraat en dat er een doorgang was via de Claesstraat. De rechtbank acht het weinig plausibel dat alleen mensen vanaf het kruispunt van de Bevrijdingslaan naar De Inslag zouden hebben gewandeld, gezien men ook vanuit de Bredabaan en langsheen het kerkhof de Claesstraat kan doorwandelen. Het is ook weinig

onwaarschijnlijk dat wandelaars dan schuin over onbebouwd terrein zouden lopen terwijl zij gebruik konden maken van de bomendreef loodrecht op de Heislagbeek. De verklaring is ook in strijd met de diverse andere getuigenverklaringen waarvan niemand enige melding maakt van een toegang over onbebouwde percelen of een ander pad dan de Claesstraat zelf, komende vanuit het kruispunt met de Bevrijdingslei om zich naar De Inslag te begeven. Daarenboven is de rechtbank van oordeel dat de verklaring van de heer [naam] weinig objectief is, nu hij zelf volgens zijn bezwaar uit 2021 belang heeft de vordering van appellant te ondersteunen. Hij is immers ook gekant tegen de erkenning van het tracé over de Claesstraat als gemeenteweg.

De gemeenteraad kon wel degelijk terecht vaststellen dat er sprake is van een dertigjarig gebruik door het publiek in de zin van artikel 13 §1 en §2 van het Decreet houdende de Gemeentewegen. In toepassing van artikel 13 §2 van het Decreet houdende de Gemeentewegen leidt de vaststelling van dit dertigjarig gebruik door het publiek van rechtswege tot de vestiging van een publiek recht van doorgang.

Hieruit volgt aldus dat het hoger beroep en de vordering van appellant ongegrond is. De rechtbank bevestigt het bestreden vonnis.

9.

Nu de vordering van appellant ongegrond is, dient de in ondergeschikte orde gestelde tegenvordering van geïntimeerde niet beoordeeld te worden.

10.

De overige argumenten kunnen de rechtbank niet van het tegendeel overtuigen.

11.

Alle overige middelen zijn bijgevolg niet langer relevant voor de beoordeling van het geschil, zodat de rechtbank ze niet dient te beoordelen.

V. DE KOSTEN VAN HET GEDING

12.

Appellant wordt als de in het ongelijk gestelde partij verwezen in de kosten in hoger beroep. Het geschil betreft een niet in geld waardeerbare zaak. De rechtbank kent het overeenstemmende basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding toe. Partijen vragen de rechtbank niet om af te wijken van het basisbedrag.

13.

Overeenkomstig artikel 269/2, § 1 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten wordt appellant veroordeeld tot betaling van het rolrecht aan de Belgische Staat, FOD Financiën.

VI. BESLISSING

De rechtbank stelt vast dat de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in rechtszaken nageleefd is en doet uitspraak op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep van appellant tegen geïntimeerde toelaatbaar, maar ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen.

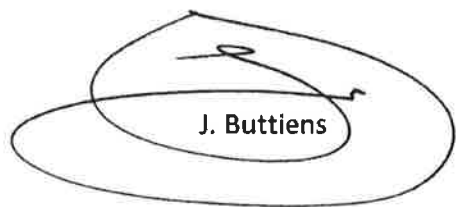
Veroordeelt appellant tot de kosten van het geding in hoger beroep, aan de zijde van geïntimeerde begroot en door de rechtbank vereffend op 1.800,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

Verklaart de bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die werd gestort door appellant, definitief verworven voor het fonds.

Veroordeelt appellant tot betaling van het rolrecht in hoger beroep ten belope van 165,00 euro na uitnodiging hiertoe door FOD Financiën.

De ondergetekende rechters hebben aan de zitting en aan het volledige beraad deelgenomen, en dit vonnis werd overeenkomstig artikel 782bis lid 1 van het gerechtelijk wetboek in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend vierentwintig uitgesproken door de voorzitter van de Kamer AB5, die samengesteld was uit:

R. Hoskens, voorzitter
C. De Decker, rechter
A. Masson, rechter
J. Buttiens, griffier

J. Buttiens

A. Masson

C. De Decker

R. Hoskens (Vz.)

Deel I. Rechtsmiddelen die tegen de beslissing open staan

U ontvangt hierbij een beslissing van het gerecht.

Bent u het niet eens met deze beslissing?

U vindt hierna informatie over de mogelijkheden die u heeft om deze beslissing te betwisten. Als partij kunt u een **voorziening in cassatie** indienen tegen deze beslissing. Hieronder kunt u hierover meer informatie vinden.

Het is raadzaam om een advocaat te raadplegen om u bij te staan (www.advocaat.be of www.avocats.be). Die kan u helpen om de beslissing te begrijpen en de volgende stappen te verduidelijken. Als u besluit deze beslissing te betwisten, kan een advocaat u informeren over uw slaagkansen en ervoor zorgen dat u dit tijdig doet en in overeenstemming met de wettelijke voorschriften.

U kunt ook contact opnemen met de Commissie voor Juridische Bijstand van uw gerechtelijk arrondissement (Bolivarplaats 20/15, 2000 Antwerpen – Tel. 03 260 72 80 – www.advocaat.be/nl/gratis-rechtsbijstand/eerstelijnsbijstand). Deze Commissie kan u verwijzen naar de permanentiediensten van de juridische eerstelijnsbijstand. De permanentiediensten kunnen u gratis een antwoord geven op eenvoudige juridische vragen.

Deel II. Informatie over de rechtsmiddelen

Cassatieberoep moet worden ingediend bij:

Hof van Cassatie
Poelaertplein 1
1000 Brussel

Hoe kunt u cassatieberoep indienen?

Cassatieberoep kunt u alleen indienen door tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie. De contactgegevens van zo'n advocaat vindt u op www.advocass.be/tableau of via het nummer 02/508 67 46.

Welke termijn moet u naleven?

Wilt u deze beslissing betwisten, dan moet dit tijdig gebeuren.

U heeft hiervoor een termijn van maximum drie maanden vanaf de dag waarop de bestreden beslissing is betekend of vanaf de dag van de kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid van het Gerechtelijk Wetboek.

In sommige gevallen kan deze termijn verlengd worden. De algemene gronden tot verlenging van de termijn zijn opgenomen in deel III.

Deel III. Algemene gronden tot verlenging van de termijnen

De termijnen kunnen verlengd worden in de volgende omstandigheden die de wet voorziet:

- Indien de laatste dag van de termijn een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, dan wordt de termijn verlengd tot de eerste werkdag.
- Indien de termijn voor het indienen van hoger beroep of verzet begint te lopen én ook eindigt tussen 1 juli en 31 augustus, dan wordt de termijn verlengd tot 15 september.
- Indien u het hoger beroep niet binnen de termijn kon indienen door een technisch probleem met het informaticasysteem van Justitie (<https://access.eservices.just.fgov.be/edeposit/nl>) wordt de termijn verlengd tot de eerste werkdag.
- Indien deze beslissing aan u werd betekend terwijl u niet in België woont of verblijft, of u in ons land geen "gekozen woonplaats" heeft, wordt de termijn verlengd met:
 - 15 dagen, wanneer u verblijft in Nederland, Duitsland, Luxemburg, Frankrijk of het Verenigd Koninkrijk;
 - 30 dagen, wanneer u in een ander land van Europa verblijft;
 - 80 dagen, wanneer u in een ander werelddeel dan Europa verblijft.
- De termijn wordt met drie maanden verlengd ten behoeve van hen die zich, voor een openbare dienst, niet op Belgisch grondgebied en buiten Europa bevinden, en ten behoeve van de zeelieden die afwezig zijn wegens scheepsdienst.

Deel IV. Waarschuwing

OPGELET!

Indien u een rechtsmiddel aanwendt voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden, kan u worden veroordeeld tot een geldboete, een bijkomende schadevergoeding en de gedingkosten.

De wet verbiedt de gerechten en griffies van ons land om juridisch advies te geven aan een partij in een rechtszaak. Indien u vragen zou hebben naar aanleiding van de informatie die u hier wordt gegeven, bijvoorbeeld over de modaliteiten van een hoger beroep, verzet, derdenverzet of voorziening in cassatie of over de berekening van de termijn, neemt u best contact op met een advocaat.

VOOR EENSLUIDEND VERKLAARD AFSCHRIFT
art. 721,7° Ger.W.

De griffier

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'H' followed by several loops and a final vertical stroke.